

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Sieradzu, w sprawie z powództwa syndyka masy upadłości (...) Spółka Jawna w Ł. w upadłości likwidacyjnej przeciwko J. Ł., o zapłatę 26.386,72 zł, zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 14.750,72 złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty; umarzył postępowanie w pozostałym zakresie oraz zasądził od pozwanego J. Ł. - (...) w K. na rzecz powoda syndyka masy upadłości (...) Spółka Jawna w Ł. w upadłości likwidacyjnej kwotę 1.320,00 złotych tytułem zwrotu opłaty od pozwu, kwotę 17,00 złotych tytułem zwrotu opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnika oraz kwotę 2.400,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Powyższe orzeczenie Sąd I instancji oparł na następujących ustaleniach faktycznych: w pozwie z dnia 25 stycznia 2014 r. (...) Spółka Jawna w Ł. (wówczas - w S.) - w ramach postępowania nakazowego - domagał się od pozwanego J. Ł. - (...) w K. zapłaty kwoty 26.386,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 lutego 2012 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów postępowania. Dochodzona należność stanowiła pozostałą - dotychczas nieuregulowaną przez stronę pozwaną - część ceny sprzedaży towarów jakie J. Ł. zakupił od (...) Spółka Jawna w S.. Nakazem zapłaty wydanym w dniu 31 stycznia 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt V GNc 106/14 w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy w Sieradzu uwzględnił żądanie pozwu, jednakże orzeczenie to - na skutek sprzeciwu J. Ł. - utraciło moc. Pozwany J. Ł. - (...) w K. nie uznał żądania pozwu i wniósł o jego oddalenie. W złożonym środku zaskarżenia strona pozwana podniosła iż - stanowiąca podstawę żądania (...) Spółka Jawna w Ł. - faktura VAT nie wskazuje właściwej (ustalonej przez strony umowy sprzedaży - (...) Spółka Jawna w S. oraz J. Ł.) ceny zakupionego towaru zaś należność z tego tytułu - w ocenie strony pozwanej - została zawyżona. W późniejszym toku postępowania pozwany dokonał zmiany swego stanowiska, wskazując iż w wyniku ustaleń poczynionych przez niego z (...) Spółka Jawna w Ł. oraz z inwestorem wykonywanej przez niego inwestycji - Z. M., dochodzoną należność miał uiścić ten ostatni. (...) Spółka Jawna w Ł. (wcześniej w S.) oraz J. Ł. - (...) w K. w drugiej połowie 2011 r. pozostawali ze sobą w stosunkach handlowych. W ramach tej współpracy gospodarczej pozwany dwukrotnie dokonywał zakupów towarów będących w asortymencie jego kontrahenta - strona pozwana za każdym razem kupowała płyty warstwowe, jednakże w poszczególnych transakcjach były to różne rodzaje tego materiału. Każda z umów sprzedaży była poprzedzona zamówieniem składanym przez J. Ł.. W drugiej połowie 2011 r. J. Ł. wykonywał prace związane z położeniem pokrycia dachowego budynku gospodarczego należącego do Z. M. zaś roboty te były wykonywane w okresie od września do grudnia 2011 r. W związku z tymi pracami zachodziła potrzeba zakupu niezbędnych materiałów, w tym także płyt warstwowych styropianowych. Na podstawie umowy jaką J. Ł. zawarł ze Z. M. pozwany zobowiązany był dostarczyć materiały niezbędne do wykonania przez niego zleconych mu robót i z tego tytułu wynagrodzenie jakie było ustalone przez J. Ł. z inwestorem obejmowało zarówno tzw. robocizną jak i zwrot kosztów związanych z zakupem materiałów. Inwestor zaproponował stronie pozwanej zakup płyty niezbędnej do wykonania pokrycia dachowego w firmie (...) Spółka Jawna w Ł.. J. Ł. złożył zamówienie na zakup tego materiału w ostatnio wskazanej firmie. W złożonym zamówieniu (...) Spółka Jawna w Ł. oraz J. Ł. wskazali - jako podmiot kupujący - nazwę firmy pozwanego (...) oraz jego numer identyfikacji podatkowej zaś - jako miejsce dostawy materiału - adres zamieszkania Z. M.. Przedmiotem zakupu (zamówienia) była płyta warstwowa styropianowa w ilości 603,46 m² za cenę jednostkową wynoszącą 71,00 zł; (...) Spółka Jawna w Ł. oraz J. Ł. ustalili wartość brutto zamówienia na poziomie kwoty 52.700,16 zł. Dokument zamówienia opatrzony został podpisami P. K. i - jako zamawiającego - J. Ł.. W oparciu o warunki zamówienia jakie zostały ustalone przez pozwanego oraz sprzedawcę płyt. (...) Spółka Jawna w Ł. w dniu 28 stycznia 2012 r. wystawił dokument rozliczeniowy, w treści którego obciążył J. Ł. należnością za zakupioną płytę w wysokości 52.700,16 zł brutto płatną w terminie do dnia 4 lutego 2012 r. Pozwany po otrzymaniu tej faktury - pismem z dnia 10 lutego 2012 r. - zwrócił się do (...) Spółka Jawna w Ł. o dokonanie korekty jej treści, zarzucając iż wskazana w treści tego dokumentu cena płyty warstwowej nie odpowiada poczynionym wcześniej ustaleniom; J. Ł. w piśmie skierowanym do sprzedawcy płyty wskazał, iż - zamiast określonej w treści faktury ceny 71,00 zł netto za m² płyty - została uzgodniona należność w wysokości 61,00 zł za m² i odesłał doręczony mu dokument rozliczeniowy. Należność wynikająca z faktury VAT nr (...) z dnia 28 stycznia 2012 r. stanowiąca cenę za płytę styropianową wykorzystaną do położenia dachu na budynku gospodarczym Z. M. została częściowo uregulowana - w łącznej kwocie 35.313,44 zł. W dniu 28 stycznia 2012 r. została

uregulowana należność w kwocie 16.313,44 zł zaś jako wpłacający wskazana została firma pozwanego. Pozostałe wpłaty na rzecz (...) Spółka Jawna w Ł. były dokonywane przez Z. M.. Kiedy inwestor dokonywał wpłat poszczególnych należności, czynił to na polecenie J. Ł. zaś w dokumentach potwierdzających to zdarzenie - jako wpłacający - określany był pozwany: wpłaty jakie były czynione przez Z. M. miały miejsce w 2014 r. - wcześniej strona pozwana nie wskazywała inwestorowi aby regulował jakiegokolwiek należności na rzecz (...) Spółka Jawna w Ł. zaś Z. M. przed 2014 r. nie posiadał wiedzy odnośnie tego, iż cena za płytę nie została zapłacona. (...) Spółka Jawna w Ł. - na poczet ceny za sprzedaną płytę warstwową styropianową - otrzymał w dniu 15 kwietnia 2014 r. kwotę 8.000,00 zł, w dniu 28 kwietnia 2014 r. - należność w wysokości 2.000,00 zł, w dniu 13 maja 2014 r. - kwotę 5.000,00 zł zaś w dniu 9 czerwca 2014 r. - została uregulowana kwota 4.000,00 zł. W tak określonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazał, że kontrakt stanowiący podstawę żądania - pierwotnie (...) Spółka Jawna w Ł. zaś aktualnie syndyka masy upadłości (...) Spółka Jawna w Ł. - jest umową sprzedaży, do oceny której będą miały zastosowanie przepisy kodeksu cywilnego regulujące ten rodzaj obligacji, tj. przepisu art. 535 i nast. kc. Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności wobec treści zamówienia jakie zostało podpisane przez J. Ł., złożonego przez pozwanego środka zaskarżenia (sprzeciwu od nakazu zapłaty) oraz zeznań Z. M., nie może być wątpliwym iż stronami zawartej umowy sprzedaży byli (...) Spółka Jawna w Ł. oraz J. Ł.. Treść złożonego zamówienia - wskazując firmę pozwanego jako podmiot zamawiający jak również numer jego identyfikacji podatkowej - w sposób nie budzący wątpliwości dowodzi tego, iż osobą kupującą płytę warstwową styropianową był pozwany J. Ł.. Fakt zakupu tego towaru przez stronę pozwaną potwierdzają twierdzenia J. Ł. zawarte w uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty oraz zeznania Z. M.. Z treści uzasadnienia sprzeciwu wynika bowiem, iż to pozwany - jak sam twierdzi - udał się do firmy (...) Spółka Jawna w Ł. i dokonał zamówienia płyty warstwowej ustalając ze sprzedającym warunki transakcji, w szczególności cenę nabywanego towaru. Z kolei zeznania Z. M. pozwalają przyjąć, iż - wbrew twierdzeniom pozwanego - osoba ta nie była obecna w czasie składania zamówienia na płytę przez J. Ł. i nie uczestniczyła w ustaleniach pozwanego ze sprzedającym odnośnie warunków zawieranej umowy. W świetle wszystkich tych okoliczności nie może budzić wątpliwości, iż kupującym płytę styropianową był pozwany J. Ł. - zatem to na nim spoczywa, wynikający z treści przepisu art. 535 kc, obowiązek uregulowania ceny sprzedaży. Nawet przy rozumieniu twierdzeń pozwanego (złożonych w toku przesłuchania w charakterze strony) - stosownie do których miał on ustalić z P. K., iż płatności ceny za płytę styropianową będzie dokonywał bezpośrednio do kasy spółki (...) - że to inwestor będzie zobowiązany do zapłaty ceny sprzedaży we własnym imieniu (a nie jako stwierdzenia, iż Z. M. będzie dokonywał płatności w imieniu strony pozwanej), stwierdzić należy - wobec pozostałych okoliczności sprawy - iż nie mogłyby one zasługiwać na wiarę. Podnieść bowiem należy, iż ewentualne przyjęcie takiego zobowiązania przez Z. M. nie wynika z jego zeznań a fakt, iż inwestor pozyskał wiedzę o istnieniu zadłużenia z tytułu zakupu płyty dopiero w 2014 r. stanowi przeszkodę w możliwości uznania takiego stanu rzeczy za prawdziwy. Z kolei samo poczynienie takich ustaleń przez J. Ł. i P. K. nie skutkowało nałożeniem na inwestora obowiązku zapłaty ceny (ustalenia takie co najwyżej mogłyby rodzić - w świetle treści przepisu art. 391 kc - odpowiedzialność J. Ł.). Poza tym - biorąc pod uwagę tę okoliczność (wynikającą z zeznań strony pozwanej), iż wynagrodzenie należne J. Ł. za czynności wykonywane na rzecz Z. M. obejmowało również ceny materiałów, które pozwany miał zakupić - nie sposób jest przyjąć jakoby inwestor za materiały użyte do wykonania pokrycia dachowego miałby płacić dwukrotnie: zarówno przyjmującemu zamówienie (pозwanemu) jak i sprzedawcy płyty ((...) Spółka Jawna w Ł.). W świetle wszystkich tych okoliczności stwierdzić należy, iż podmiotem zobowiązanym do zapłaty ceny sprzedaży warstwowej płyty styropianowej był pozwany J. Ł.. Okoliczność, iż w późniejszych (dokonanych w 2014 r.) wzajemnych ustaleniach J. Ł. i Z. M. zdecydowali, iż ten ostatni, na polecenie pozwanego, ureguluje części należności - z uwagi na fakt, iż odbyło się to poza wiedzą i zgodą sprzedawcy czy też syndyka masy upadłości (...) Spółka Jawna w Ł. - pozostaje bez znaczenia dla oceny podmiotu zobowiązanego do zapłaty ceny za zakupioną płytę zaś nadal pozostaje nim J. Ł.. Odnosząc się do warunków kontraktu zawartego pomiędzy (...) Spółka Jawna w Ł. a J. Ł., w szczególności w zakresie ustalonej ceny sprzedaży płyty, stwierdzić należy iż pozwany w żadnym razie nie wykazał prawdziwości twierdzeń, na które się powoływał. Treść zamówienia w sposób jasny i czytelny wskazuje ustaloną przez strony umowy sprzedaży zarówno jednostkową cenę towaru jaki został zakupiony przez pozwanego (na poziomie 71,00 zł) jak również ogólną należność, którą strona pozwana zobowiązała się uregulować za otrzymaną płytę warstwową styropianową (52.700,16 zł - brutto). Podpis złożony przez J. Ł. pod treścią zamówienia stanowi dowód akceptacji przez niego warunków zawieranej transakcji.

Zważyć należy, iż strona pozwana nie udowodniła jakoby - tak jak sama twierdzi - w chwili składania przez nią swego podpisu pod treścią zamówienia dokument ten pozbawiony był zapisu dotyczącego globalnej ceny towaru (czego pozwany miał być pewien) a być może także i wartości jednostkowej rzeczy stanowiącej przedmiot sprzedaży. Skoro J. Ł. nie wykluczył możliwości istnienia w chwili składania przez niego podpisu pod drukiem zamówienia zapisu dotyczącego ceny jednostkowej (na poziomie 71,00 zł), twierdząc iż była to cena brutto, nie sposób przyjąć - tak jak również wskazuje na to pozwany - jakoby strony określiły cenę jednostkową netto wynoszącą 61,00 zł. Podnieść bowiem należy, iż przy przyjęciu ceny brutto na poziomie 71,00 zł - wartość netto powinna była wynieść 57,72 zł ($57,72 \text{ zł} \times 1,23 = 71,00 \text{ zł}$); z kolei przy przyjęciu wartości netto na kwotę 61,00 zł - jednostkowa cena brutto towaru zamykałaby się kwotą 75,03 zł ($61,00 \text{ zł} \times 1,23 = 75,03 \text{ zł}$). Tym samym zeznania pozwanego, który - w zasadzie - nie potrafił w sposób jednoznaczny wskazać ustalonej ceny sprzedaży płyty (raz twierdząc, iż ustalił z (...) Spółka Jawna w Ł. cenę jednostkową brutto w wysokości 71,00 zł by w innym miejscu wskazywać, iż wartość ta została określona przez strony sprzedaży na poziomie 61,00 zł netto) - w żadnym razie nie zasługują na wiarę i stanowią nieudolną próbę uniknięcia zapłaty części ceny za zakupiony przez niego towar. Poza tym trudno jest również przyjąć aby pozwany - ustalwszy z (...) Spółka Jawna w Ł. cenę za zakupiony towar - podpisał dokument zamówienia zawierający wymagania dotyczące określenia ceny jednostkowej nabywanego towaru i jego wartości brutto bez wskazania w treści tego dokumentu uzgodnionych kwot. Na brak prawdziwości słów J. Ł. w zakresie dotyczącym powoływanych przez niego ustaleń stron umowy sprzedaży dotyczących warunków tej transakcji (w szczególności ceny sprzedaży) wskazuje także fakt, iż nie znalazły one potwierdzenia w zeznaniach Z. M.. Z zeznań pozwanego miało bowiem wynikać, iż zamówienie redagowane było w obecności Z. M. - gdy tymczasem okoliczność ta nie znajduje swego potwierdzenia w zeznaniach przesłuchanego świadka; z ich treści wynika przeciwna okoliczność, tj. brak wiedzy świadka odnośnie ustaleń stron umowy sprzedaży dotyczących warunków zawieranej transakcji. Potwierdzenia prawdziwości zeznań J. Ł. dotyczących ustalenia z (...) Spółka Jawna w Ł. ceny jednostkowej kupowanego przez niego towaru nie sposób upatrywać w treści pisma kierowanego przez pozwanego do sprzedawcy towaru, w którym ten pierwszy domagał się korekty dokumentu rozliczeniowego wskazując na uzgodnienie ceny jednostkowej płyty na poziomie kwoty 61,00 zł netto (k. 27). Pismo to pozostaje przede wszystkim w sprzeczności z - zaakceptowanym przez pozwanego - formularzem zamówienia towaru a poza tym pochodzi ono od samego J. Ł. i jako takie nie stanowi obiektywnego (a więc wiarygodnego) dowodu mającego potwierdzać prawdziwość wersji aktualnie forsowanej przez J. Ł.. Wszystkie wskazane wyżej względy pozwalają obalić wersję J. Ł. jak również przyjąć - w ślad za podpisanym przez niego zamówieniem - iż strony umowy sprzedaży ustaliły cenę kupowanej płyty na poziomie kwoty 71,00 zł netto za metr kwadratowy tego towaru co z kolei - przy zakupie przez J. Ł. 603,46 m² płyty - zobowiązuje stronę pozwaną do zapłaty ceny w wysokości 52.700,16 zł brutto ($603,46 \text{ m}^2 \times 71,00 \text{ zł} \times 1,23 = 52.700,16 \text{ zł}$). Jedynie ubocznie Sąd Rejonowy podniósł, iż wskazane przez pozwanego okoliczności, na które miałyby zeznawać P. K. (brak otrzymania przez pozwanego potwierdzeń dokonywanych wpłat należności jak również dokumentów potwierdzających udzielenie gwarancji na płyty czy też aprobat technicznych tego towaru) pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy (pomiędzy stronami procesu istniała bowiem zgodność co do wysokości ceny zaspokojonej poprzez dokonywane wpłaty jak również strona pozwana nie powoływała się na jakąkolwiek wadliwość kupionego towaru) co legło u podstaw oddalenia wniosku J. Ł. o przesłuchanie tej osoby. Niezależnie od tego stwierdzić należy, iż wniosek pozwanego okazał się spóźniony i prowadziłyby do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania (art. 503 § 1 zd. 3 kpc). Znamienne jest również i to, że wcześniej - z powołaniem się na te okoliczności - sam pozwany domagał się oddalenia takiego samego wniosku jaki został zgłoszony przez stronę powodową (k. 71). Uwzględniając fakt, iż - co wynika z wyżej wskazanych względów - (...) Spółka Jawna w Ł. oraz J. Ł. ustalili cenę za płytę zakupioną przez pozwanego na poziomie kwoty 52.700,16 zł, która miała zostać uregulowana w terminie do dnia 4 lutego 2012 r., strona pozwana od dnia 5 lutego 2012 r. pozostawała w opóźnieniu w zapłacie tej należności co z kolei - na podstawie przepisu art. 359 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc - uprawnia syndyka masy upadłości (...) Spółka Jawna w Ł. do obciążenia J. Ł. odsetkami z tytułu tego opóźnienia; wysokość tych należności określono na poziomie ustawowym (art. 481 § 2 zd. 1 kc). Strona powodowa - co znajduje swoją podstawę w treści przepisu art. 451 § 1 zd. 1 kc - była uprawniona do zaliczenia dokonywanych wpłat w pierwszej kolejności na poczet odsetek z tytułu opóźnienia. (...) Spółka Jawna w Ł. otrzymała pierwszą należność na poczet ceny sprzedaży (w kwocie 16.313,44 zł) w dniu 28 stycznia 2012 r. (przed ustalonym terminem zapłaty) co obniżyło zobowiązanie pozwanego do kwoty 36.386,71 zł ($52.700,16 \text{ zł} - 16.313,44 \text{ zł}$). Dalsze wyliczenia uwzględniają - zgodnie z żądaniem pozwu - fakt istnienia zadłużenia J. Ł. na chwilę wytoczenia powództwa w wysokości 26.386,72 zł. Kolejna wpłata - w wysokości 8.000,00 zł - miała

miejsce w dniu 15 kwietnia 2014 r., jednakże strona powodowa (co jest korzystniejsze dla pozwanego gdyż od większej kwoty odsetki naliczane są za krótszy okres opóźnienia) obciążyła J. Ł. odsetkami obliczonymi od kwoty 26.386,71 zł za okres od dnia 5 lutego 2012 r. do dnia 5 kwietnia 2014 r.; wysokość tych należności zamyka się sumą 7.433,83 zł (791 dni [5 lutego 2012 r. - 5 kwietnia 2014 r.] x 26.386,71 zł x 13 % : 365 dni) - po zaliczeniu z dokonanej wpłaty jej części na poczet odsetek z tytułu opóźnienia, należność główna obniżyła się do kwoty 25.820,55 zł (26.386,72 zł - [8.000,00 zł - 7.433,83 zł]). Wysokość odsetek z tytułu opóźnienia obliczonych od kwoty 25.820,55 zł do daty kolejnej wpłaty (kwoty 2.000,00 zł w dniu 28 kwietnia 2014 r.) wyniosła 211,52 zł (23 dni [6 kwietnia 2014 r. - 28 kwietnia 2014 r.] x 25.820,55 zł x 13 % : 365 dni) - spowodowało to obniżenie zobowiązania J. Ł. do poziomu sumy 24.032,07 zł (25.820,55 zł - [2.000,00 zł - 211,52 zł]). Uwzględniając tę okoliczność, iż kolejna zapłata (w kwocie 5.000,00 zł) została dokonana w dniu 13 maja 2014 r., na dzień 13 maja 2014 r. pozwany zobowiązany był do zapłaty (...) Spółka Jawna w Ł. ceny sprzedaży w wysokości 19.160,46 zł (odsetki ustawowe od kwoty 24.032,07 zł za okres od dnia 29 kwietnia 2014 r. do dnia 13 maja 2014 r. zamyka się kwotą 128,39 zł; 15 dni [29 kwietnia 2014 r. - 13 maja 2014 r.] x 19.160,46 zł x 13 % : 365 dni; 24.032,07 zł - [5.000,00 zł - 128,39 zł]). Z kolei wpłata kwoty 4.000,00 zł w dniu 9 czerwca 2014 r. skutkowałą obniżeniem ceny sprzedaży, do której uiszczenia zobowiązany był pozwany do poziomu kwoty 15.344,72 zł; odsetki ustawowe od kwoty 19.160,46 zł za okres od dnia 14 maja 2014 r. do dnia 9 czerwca 2014 r. wynoszą bowiem sumę 184,26 zł (27 dni [14 maja 2014 r. - 9 czerwca 2014 r.] x 19.160,46 zł x 13 % : 365 dni); 19.160,46 zł - [4.000,00 zł - 184,26 zł]. Tym samym aktualna wysokość długu J. Ł. w stosunku do syndyka masy upadłości (...) Spółka Jawna w Ł. zamyka się kwotą 15.344,72 zł z ustawowymi odsetkami do dnia 10 czerwca 2014 r. Biorąc pod uwagę treść żądania pozwu jak również zakaz orzekania ponad żądanie powoda (art. 321 § 1 kpc) należało zasądzić od pozwanego J. Ł. na rzecz syndyka masy upadłości (...) Spółka Jawna w Ł. kwotę 14.750,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty. Cofnięcie przez stronę powodową żądania pozwu ponad kwotę 14.750,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2014 r. - wobec wpłat dokonanych po wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie - z uwagi na to, iż ta czynność procesowa powoda nie pozostaje w sprzeczności z prawem czy też zasadami współżycia społecznego ani też nie zmierza do obejścia prawa (art. 203 § 4 kpc) - na podstawie przepisu art. 355 kpc - uzasadnia umorzenie postępowania. O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepis art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z art. 99 kpc przy zastosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sprawy. Fakt uregulowania części należności po wytoczeniu powództwa uzasadnia uznanie J. Ł. za podmiot przegrywający sprawę także i w tym zakresie co uzasadnia obciążenie go wszelkimi kosztami niniejszej sprawy, w tym także obowiązkiem zwrotu należności z tego tytułu jakie zostały poniesione przez syndyka masy upadłości (...) Spółka Jawna w Ł..

Powyższe orzeczenie w części uwzględniającej powództwo apelacją zaskarżył pozwany, który wniósł o zmianę wyroku przez oddalenie powództwa w całości ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Strona powodowa w odpowiedzi na apelację pozwanego wniosła o jej oddalenie jako bezzasadnej oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania w obu instancjach, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego podlegała oddaleniu jako bezzasadna. Sąd I instancji wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji wydał prawidłowe rozstrzygnięcie, poprzedzone skrupulatnymi ustaleniami faktycznymi oraz właściwą oceną zebranego w sprawie materiału dowodowego. Sąd Rejonowy prawidłowo też zinterpretował i zastosował przepisy prawa materialnego. Zauważyć należy, iż pozwany do chwili wydania wyroku podnosił inne zarzuty niż te, które powołuje w uzasadnieniu apelacji, a którym przeczy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie. Za właściwe należało uznać stanowisko Sądu I instancji, iż pozwany złożył konkretne zamówienie zawierające w swej treści elementy takie jak rodzaj towaru, jego ilość jak i cenę. Tym samym zawarł on skutecznie umowę sprzedaży, której istotne elementy, a mianowicie cena zostały ustalone między jej stronami sprzedającym - pierwotnym powodem oraz kupującym - pozwanym. Ustalenia między pozwanym jako wykonawcą a inwestorem w zakresie wzajemnych rozliczeń mają drugorzędne znaczenie jako nie dotyczące istoty niniejszego postępowania. Pozostają one również w sprzeczności z charakterem umowy zawartej z inwestorem, a w świetle obowiązujących przepisów oraz zeznań świadka również

ze stanem faktycznym ustalonym w sprawie. Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że powód wywiązał się z ciężących na nim obowiązków dostarczenia zamówionych towarów oraz wystawienia stosownego dokumentu księgowego - faktury VAT, zgodnie z ilością sprzedanego towaru oraz jego ustaloną w zamówieniu ceną jednostkową, co jest między stronami bezsporne. W konsekwencji zawartej umowy pozwany był zobowiązany zapłacić umówioną cenę w terminie wskazanym na fakturze. Pozwany dokonując częściowej zapłaty ceny jeszcze przed jego wymagalnością potwierdził istnienie zobowiązania. W pozostałej części świadczenia opóźnił się z zapłatą, dokonując wpłat po terminie płatności, jak również na etapie sądowej zawisłości przedmiotowego sporu - co uzasadniało dodatkowe wyliczenie odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, co do wyliczenia którego pozwany nie zgłosił skutecznie jakichkolwiek kontrargumentów. Okoliczności powołane przez pozwanego na etapie ostatniej rozprawy w postaci braku dostarczenia atestów na dostarczony towar pozostają bez znaczenia dla kwestii zapłaty. Pozwany nie zgłaszał nigdy bowiem wadliwości zakupionego towaru objętego sporną fakturą, co więcej skutecznie go wykorzystał do realizacji umowy między nim a inwestorem. Powoływanie się w apelacji na fakt braku przeprowadzenia spóźnionego dowodu przesłuchania świadka - P. K., zgłoszonego na okoliczność „braku otrzymania potwierdzeń dokonanych wpłat” oraz „braku dokumentów potwierdzających udzielenie gwarancji na płyty oraz aprobat technicznych towaru” obiektywnie uznać należało jako zarzuty zmierzające jedynie do przedłużenia postępowania oraz odroczenia w czasie konieczności spełnienia roszczenia czyli jako twierdzenia i dowodu spóźnione w rozumieniu art. 207 § 6 k.p.c., które podlegały oddaleniu. Ponadto należy szczególnie podkreślić, iż pomimo podnoszonego przez pozwanego zarzutu wadliwości dostarczonego towaru oraz braku jak wskazał wymaganych atestów, pozwany nie odstąpił od zawartej z powodem umowy sprzedaży w oparciu o przepisy o rękojmi za wady fizyczne rzeczy, nie żądał też na etapie przedsądowym obniżenia ceny sprzedaży, zaś w toku postępowania nie sformułował odpowiedniego zarzutu potrącenia, lecz przeciwnie – wykorzystał zakupiony od powoda materiał w całości. Powyższe okoliczności i fakty znajdują potwierdzenie w dokumentacji dowodowej sprawy tj. dokumentach, stanowisku samego pozwanego wyrażonym w sprzeciwie, zeznaniach inwestora - świadka M. oraz zeznaniach samego pozwanego - wskazanych szczegółowo w treści uzasadnienia wyroku przez Sąd I instancji.

Mając na uwadze wskazaną argumentację, uznając wyłącznie polemiczny charakter apelacji pozwanego z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu I instancji, wniesiony środek odwoławczy należało oddalić jako bezzasadny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekając o kosztach postępowania apelacyjnego stosownie do zasady odpowiedzialności za wynik postępowania określonej w art. 98 k.p.c.